

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/66/2024
Identifikačné číslo spisu:	2322011220
Dátum vydania rozhodnutia:	06.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:2322011220.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Emila Klemaníča na neverejnom zasadnutí konanom 6. novembra 2024 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Y. V., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tos/3/2023, z 23. februára 2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta, sp. zn. 0T/223/2022, z 25. októbra 2022

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. V. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta trestným rozkazom, sp. zn. 0T/223/2022, z 12. októbra 2022, uznal obvineného Y. V. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tam podrobne rozvedenom skutkovom základe.

Proti uvedenému trestnému rozkazu podal obvinený odpor, o ktorom Okresný súd Galanta rozhodol uznesením, sp. zn. 0T/223/2022, z 25. októbra 2022 tak, že odpor obvineného podľa § 355 ods. 5 Trestného poriadku odmietol ako oneskorene podaný.

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 5Tos/3/2023, z 23. februára 2023 postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, zamietol sťažnosť obvineného Y. V. proti uzneseniu Okresného súdu Galanta, sp. zn. 0T/223/2022, z 25. októbra 2022 ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený Y. V. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Borisa Štangloviča dovolanie s poukazom na údajné naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku [zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu].

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) až písm. h) Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie:

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môže podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Obvinený napadol dovolaním uznesenie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu, ktorým došlo k odmietnutiu jeho odporu proti trestnému rozkazu. Z vyššie citovanej zákonnej úpravy je však zrejmé, že toto uznesenie krajského súdu nespadá pod žiadne z rozhodnutí, proti ktorým by bolo dovolanie prípustné v zmysle § 368 ods. 2 písm. a) až písm. h) Trestného poriadku. Uznesenie krajského súdu síce má zamietajúci charakter, avšak predmetom jeho prieskumu nebolo žiadne z prvostupňových rozhodnutí predpokladaných ustanovením § 368 ods. 2 písm. a) až písm. g) Trestného poriadku, ako to vyžaduje § 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku.

K podanému odporu sa žiada osobitne uviesť, že tento nemožno považovať za riadny opravný prostriedok, ktorého uplatnenie je jednou zo zákonných podmienok dovolania v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku (využitie riadneho opravného prostriedku, o ktorom bolo rozhodnuté). Konštatovaný záver vyplýva z toho, že podaný odpor nevyvoláva prieskumné konanie odvolacím súdom ohľadom rozhodnutia, proti ktorému smeruje, ale je len procesným úkonom, ktorým strana v súdnom konaní odmieta skrátenú formu tohto konania - podaním včasného odporu oprávnenou osobou dochádza k povinnosti súdu nariadiť hlavné pojednávanie, na ktorom po prednesení obžaloby dochádza ex lege k zrušeniu trestného rozkazu v zmysle ustanovenia § 355 ods. 3, ods. 5 Trestného poriadku (R 8/2011). Riadnym opravným prostriedkom by tak v posudzovanej veci bolo až prípadné včasné odvolanie proti rozsudku vydanému po zrušení trestného rozkazu (bližšie viď R 24/2011).

V zmysle uvedeného, dovolanie obvineného by neobstálo ani za tej situácie, ak by smerovalo výlučne proti právoplatnému trestnému rozkazu okresného súdu. Najvyšší súd by v danom prípade dovolanie obvineného z formálnych dôvodov odmietol v súlade s § 382 písm. d) Trestného poriadku, práve pre nesplnenie dovolacej podmienky v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku. Podanie dovolania proti trestnému rozkazu totiž zákon pripúšťa len v prípade ministra spravodlivosti (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), na ktorého sa táto podmienka nevzťahuje.

Vzhľadom na skutočnosť, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku bez vecného prieskumu odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.